

**Тарҷуман
шарҳи форсии
шайх Солеҳи Сабзаворӣ
ба
забони тоҷикӣ**



Дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

الحمد لله
الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله

Дарси **дувоздахум**

Мавонези шинохт; Чаҳл (2)

Саҳ 38 то 41

Мавонегӣ шинохт; Ҷаҳл (2)

(أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و آله الطاهرين

Пас аз онки устозунал Мансур вучуби талаби илм бар ҳар мусалмонеро бо така бар иқтизоёти ақлӣ ва далоили қатъии Қуръонӣ ва суннати исбот фармуд ва аз адами кифояти занн барои шинохти ақоид ва аҳкоми исломи парда бардошт, ҷаҳлро маншаъи ҳамаи мушкилоти мусалмонон дар ҳамаи ҳавзаҳои фардӣ ва иҷтимоӣ мешуморад ва ба тбйини абъоди он дар миёни онон мепардозад ва таҳти унвони)

[Ҷаҳл; Маншаъи мушкилоти мусалмонон]

(Мефармояд:) **Ҳеч шаке нест** (чун машхуд ва махсус аст) **ки мушкилоти** (модӣ ва маънавӣ ва фардӣ ва иҷтимоӣ) **мусалмонон, пеш аз ҳар чиз** (чун ҷанбаи пешинӣ ва ил्लӣ дорад) **ба сабаби ҷаҳл аст ки ононро фарогирифтааст; Чароки онон** (бар мабной истиқроъ) **аз се ҷиҳат, дар муҳосираи ҷаҳлатанд:** (Таъбир ба муҳосира мефармояд то маълум шавад ки дар ҳолати махмаса ҳастанд ва раҳой барои онон душвор аст ва агар зудтар раҳой наёбанд ҳалок мешаванд. Ҷиҳати якум ки муҳимтарин ҷиҳат аст ва меҳвари ду ҷиҳати дигар махсуб мешавад)

[Ҷаҳли ба Ислом]

(Ба маънои но ошиной бо ақоиди ҳақиқӣ ва аҳкоми воқеъии он аст. Лизо мефармояд:) **Аз як ҷиҳат, онон** (навъан) **Исломо** (он тавр ки ҳаст, бар канор аз бидъатҳо ва бардоштҳои бепоё) **намешиносанд ва барои шинохти он кӯшиш намебарзанд** (бо таваҷҷуҳ ба инки шинохти он, ба кӯшиши илмӣ ва таҳқиқотӣ ниёз дорад); **Балки кӯшиши онон** (пеш аз шинохти Ислом ва беш аз он) **масруфи ба** (таҳсили) **дунёст ва шинохти** (маҳдуд ва ноқофии мутаъаллимни) **онон** (низ) **мубтанӣ бар тақлид аст** (бинобарин, устозунал Мансур чоҳилони ба Исломо ба ду гурӯҳ тақсим мефармояд: Гурӯҳе ки ба сабаби иштиғол ба дунё аслан дар пайи шинохти Ислом нестанд ва онҳо оммаи мардуманд ки ҳаммӣ ҷуз хӯрдан ва хобидан ва никоҳ кардан ва вақт гузаронидан надоранд ва гурӯҳи дигар ки дар пайи шинохти Ислом ҳастанд вале шинохташон

Мавонези шинохт; Ҷаҳл (2)

аз он мубтанӣ бар равишҳо ва роҳкорҳои заннӣ монанди тақлид аст ва онҳо хосси мардуманд ки дар мадорис ва донишгоҳҳои динӣ машғули дарс ва баҳс бар пояи зунун ва тақолид ҳастанд.); **Чунонки Худованд фармудааст:** ﴿مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظُّلُمِ﴾¹; **<<Ононро ба он илме нест магар пайравӣ аз занн>>!** (Ҷудои аз касоне ки аслан дар пайи илми ба Ислом нестанд ва касоне ки дар пайи илми ба он аз тариқи заннӣ ҳастанд) **Ҳатто касоне аз онон ки** (амалгаро ҳастанд ва таҳти унвони мухталифе монанди таблиғ ё чиҳод, ба заъми худ) **барои Ислом дар кӯшишанд ва нияте ҷуз хидмат ба он надоранд, ғолибан онро аз рӯй ақл** (яъне мабонии маъқул ва яқинӣ) **намешиносанд ва ҷуз авотиғ** (ва эҳсосоти гарми динӣ), **мабное надоранд; То ҷоие ки бештари онон** (яъне бештари ин амалгароён бе илм ва эҳсосотӣ) **ба манзалаи ғӯсфандонанд ки ба ҳар сӯ** (тавассути ҷӯпон ё сағи галла) **ронда мешаванд,** (бидуни идрок ва тамйиз) **меравад** (ин ҳикояти сухани Худованд дарбораи касоне аст ки ақл доранд, вале аз он истифода намеkunанд; Онҳо ки фармудааст: ﴿أُولَٰئِكَ كَانُوا لَنَا عَنَامٌ ۖ بَلْ هُمْ أَضَلُّ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ (аъроф/179); **<<Онон монанди ҷаҳорпоёнанд, балки онон ғумроҳтаранд; Онон ҳама беҳабаронанд>>!** **Дар ҳоле ки ноогоҳишон** (дарбораи Ислом), **ноқизи ғаразашон** (яъне хидмат ба он) **аст ва беҳабарияшон** (аз ҳақоқиқи он), **ба зидди мақсудашон** (аз кӯшиш барои он) **меанҷомад** (ба ин маъно ки онон меҳаҳанд ба Ислом хидмат кунанд, вале чун онро дуруст нашинохтаанд, ба он зарба мезананд ва меҳаҳанд онро иззат ва эътило бибахшанд, вале чун аз ақоид ва аҳкоми воқеъии он хабар надоранд, моёи ваҳн ва инҳитоти он мешаванд.); **Бо тавачҷуҳ ба инки ҳубби Ислом пеш аз шинохти он, судманд нест** (чун сирф эҳсосот аст ва мучиби амали саҳиҳ ва муъассир намешавад) **ва амал барои он пеш аз илми ба он, хатарнок аст** (чун мумкин аст ба нақзи ғараз бианҷомад ва натиҷаи маъқус дошта бошад); **Чароки муҳибби ҷоҳил,** (ба иқтизои муҳибби будани худ) **меҳаҳад ба он суд расонад, вале** (ба иқтизои ҷоҳил будани худ) **зиён мерасонад ва омили ғофил,** (ба иқтизои амалгаро будани худ) **меҳаҳад ба он хидмат кунад, вале** (ба иқтизои ғофил будани худ) **хиёнат мекунад** (монанди ҳамон қиссаи маъруфи хола хирса ки меҳаҳад ба соҳиби маҳбуби худ хидмат кунад ва суд бирасонад, вале бинии уро ба хотири парондани як паша бо санг кӯбид!). **Аз ин рӯ, шинохти Ислом бар ҳубби он тақаддум**

1 . Нисоъ/ 157.

Мавонеси шинохт; Ҷаҳл (2)

дорад (яъне аввал бояд исломро шинохт ва баъд бояд онро дӯст дошт) **ва илми ба он пеш аз амал барои он, зарурӣ аст** (яъне аввал бояд илми ба Исломо таҳсил кард ва баъд роҳ афтод ба майдон ва зад ва канд ва кушт ва мурд!); **Вале ба назар мерасад ки бештари мусалмонон, дар ҳоле Исломо дӯст медоранд ки онро (ба дурустӣ) намешиносанд ва дар ҳоле барои он амал мекунанд ки ба он илмӣ (кофӣ) надоранд** (бубинед читавр ин олими муслеҳ ва дилсӯз, аз як иштибоҳи бузург ва хатарнок дар миёни мусалмонон хабар медиҳад ва ононро ба сӯй маърифат пеш аз муҳаббат ва илми пеш аз амал даъват мекунанд то аз рӯй ҷаҳолат худро ба куштан надиҳанд ва аз рӯй ғафлат дигаронро ба хоки сиёҳ нанишонанд!); **Монанди қасоне ки Худованд дар бораи онон фармудааст: ﴿وَمِنْهُمْ أَتَمُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾¹ <<Ва аз онон бесаводоне ҳастанд ки динро ҷуз орзуҳое намедонанд ва ҷуз занн коре анҷом намедиханд>>!** (Яъне дар бораи китоби Худованд ба маънои дини Ё, илми ақлонӣ ва яқинӣ надоранд ва танҳо бар пояи орзуҳо ба маънои эҳсосот ва хиёлотӣ худ чизҳоро аз он бардошт мекунанд ва бар пояи занн ба дурустии онҳо анҷом медиҳанд! Шумо бубинед ин гурӯҳҳо ва ҷамоъатҳои мухталиф дар ҷаҳони Исломо ки чи тавр ҳар як байрақеро боло овардаанд ва иддаеро ба гирди он ҷамъ кардаанд ва бо муҳолифони худ мечанганд ва хунҳоро мерезанд ва занонро бева ва кӯдаконро ятим мекунанд, дар ҳоле ки ҳеҷ шинохти қатъӣ аз дин надоранд ва аз ҳеҷ ҳуҷҷати ақлӣ ва шаръӣ бархурдор нестанд ва танҳо аз як бардошти занни табаъият мекунанд. Чи андоза аҳмақона аст ки як инсон бар пояи бардошти шахсӣ ва заннии ҳудаш, ин андоза худ ва дигаронро ба заҳмат бияндозад ва ин андоза вайронае дар замин ба ҳам бирасонад! Шумо ба ин ҷавонҳое ки имрӯз ҷазби Доъиш шудаанд нигоҳ кунед ки чи тавр аз хонаводаҳои худ буридаанд ва ранҷи сафарҳои қонуни ва ғайри қонуни ба Ироқ ва Шомро таҳаммул кардаанд ва ҷони худро дар маърази нобуди қарор додаанд ва дасти худро ба хуни мусалмонон ва ҳатки навомиси онҳо олуидаанд то ба заъми худ фаризаи ҷиҳодно иқома кунанд ва рӯёи хилофати Исломиро таҳаққуқ бахшанд! Дар ҳоле ки бештари онон ё тоза мусалмононе ҳастанд ки ҳанӯз алифбои Исломиро наёмухтаанд ва ё ҷавонҳои бесавод ва ноошно бо манобеъи Исломи ки танҳо таҳти таъсири мубалиғони мунофиқ ва ҳабиси ваҳобӣ қарор гирифтаанд ва ба водӣ кашонда шудаанд! Вонгоҳе бисёри аз инҳо

1 . Бақара/ 78.

Мавонёи шинохт; Чаҳл (2)

ҳамон ҷавонҳое ҳастанд ки дирӯз ҷазби толибон ва ал-қоъида ва гурӯҳҳои дигар дар ҷаҳони Ислом шуда буданд ва имрӯз бо зухури доъиш, онҳоро раҳо кардаанд ва ба ин гурӯҳ пайвастаанд ва фардо ҳам агар фарзан гурӯҳе дигаре пайдо бишавад ки бештари аз доъиш, хуни мусалмононро бирезад ва моли ононро ғорат кунад, ба он мепайванданд! Ҳомӣни ҷоҳил ва пурҳарорати гурӯҳҳои дигар низ навъан ҳамин тавр ҳастанд ва ҳамаги ба дунболи чизе афтодаанд ки ба он илме надоранд. Ин мусибати узмоӣ аст ки хун ба дили Маҳдӣ карда ва оҳ аз ниҳоди Мансур баровардааст! Мо борҳо шоҳиди ғиряҳои ин бузургвор ба ҳоли ин мусалмонони ҷоҳил ва пурангеза будаем, то ҳадде ки ҳамагӣ ба ҳамроҳи эшон ба ғиря афтодаем! Эшон аз мушоҳидаи ин ҷавонҳои хайрхоҳ вале мунҳариф ки Исломо дӯст медоранд вале намешиносанд ва меҳоянд ба он хидмат кунанд вале зарба мезананд, чи ғуссаҳое ки намехурад! Ба Худо қасам мо гоҳе барои ин бандаҳои солеҳи Худованд нигарон мешавем аз бас ки ҳолати ғам ва ҳасрат дар эшон мушоҳида мекунем! Бо худамон меғуйем ки ҳоли мавлоямон Маҳдӣ алайҳи салом чигуна аст?! Худоё! Ба фарёди мусалмонон бирас ва ин ҷавонро начот бидеҳ! Худоё! Ҷоҳилонро илм биёмӯз ва ғироҳонро хидоят кун! Ҷуз ту касе қодир нест ки ин умматро начот диҳад! Худоё! Ин умматро начот бидеҳ!

Аммо суъоле ки дар инҷо матраҳ мешавад он аст ки иллати ин ҷаҳли мусалмонон ба Ислом чи будааст? Устозунал Мансур ба ин суъол таҳти унвони)

[Асбоби ҷаҳли ба Ислом]

(Посух медиҳад ва мефармояд:) **Ин ноошной онон бо Исломи** (ҳақиқӣ), **мероси гузаштагонии онон** (аз садаҳои нахустини Исломи то садаи охир) **аст ки аз асбоби гуногуне бархостааст** (дар инҷо устозунал Мансур бо ҳолати комилан малмус ва корбурдӣ ба муҳимтарини ин асбоб ишора мекунад ва бо даркӣ амиқ аз хостгоҳҳои инҳирофи дар миёни мусалмонон мефармояд:); **Монанди онки онон** (дар мақоми илм) **ба шинохти Ислом эҳтимоми кофӣ надоранд** (ва барои таҳсили илми ба он талош намекунанд) **ва** (дар мақоми назар) **аз вучуби он бар ҳар як аз онон** (ба сурати айни) **ғофиланд** (ва таклифи худро ба гардани чанд нафари мучтаҳид меандозанд ва бо ин кор, гардани он бадбахтиҳоро мешикананд ва худро ҳам саргардон месозанд!) **ва монанди онки онон** (аз лиҳози

Мавонеси шинохт; Ҷаҳл (2)

назарӣ) **аклро меъёри шинохт намедонанд ва** (аз лиҳози амалӣ) **ба мутобикати бардоштҳои худ аз Исломо ба он, аҳмияте намедиханд** (ба ин маъно ки номаъқул будани бардоштҳои он аз Исломо ба назарашон муҳим нест, модоме ки бо аҳво ва авҳомии онон созугор аст), **балки аз он** (яъне аз ақл, ба сабаби носозгор будани аҳкомаш бо салойиқ ва алоийқашон) **гурезонанд ва ба тарки он фахр мекунанд** (чун тарки онро ба маънои таъаббӯд ё илтизومي худ ба суннат мепиндоранд!) **ва монанди онки онон барои шинохти ақоиди Исломо, бо онки яқинӣ будани онҳо** (бо таваҷҷуҳ ба адами кифояти занн дар ақоид) **зарурӣ аст, ба ривоёти занн истинод мекунанд** (дар ҳоле ки ақоид мубтани бар ривоёти занн, занн ҳастанд), **бал аз мазоҳиби мутакаллимоне** (монанди Ашъарӣ ва ибни Таймийя) **табаъият мекунанд ки табъият аз онон, асле дар Исломо надорад** (чун Қуръон ва суннат онро ташриъ накардааст.) **ва монанди онки онон барои шинохти аҳкоми (фикҳии) Исломо, ба манобеи аслии он** (яъне Қуръон ва суннат) **руҷӯи (мустақим) намекунанд, бал аз мазоҳиби фуқаҳое** (монанди имомони ҷаҳоргонаи аҳли суннат ва марочеъи тақлиди шиъа) **тақлид мекунанд ки далиле барои тақлид аз онҳо** (дар ақл ва шаръ) **нест, бал барои адами тақлид аз онҳо далил ҳаст** (ҷароки ақл, тақлид аз ғайри маъсумро муҷиби занн медонад ва шаръ, заннро ноқофӣ мешуморад; Ҷароки дар идома ба тафсил онро табиӣ мефармояд.) **ва монанди онки онон барои шинохти ақоид ва аҳкоми Исломо, ба Қуръон камтар аз ривоёт таваҷҷуҳ доранд** (ин рӯйкарди нодурусте аст ки дар миёни ҳамаи мусалмонон аз ҳамаи мазоҳиб каму беш вучуд дорад ва табъан аз ҷашми тезбини устозунал Мансур пинҳон намондааст, дар ҳоле ки Қуръон ҳаблиллоҳи акбар аст ва бидуни шак бар ривоёт тақаддум дорад ва набояд нисбат ба он кӯтоҳи дошт, вале мутаъассифона бештари мусалмонон нисбат ба он кӯтоҳи доранд ва ба ривоёт бештар аз он мурочиъа ва истинод мекунанд), **бал ба муҳолифати як ақида ё ҳукм бо Қуръон, дар сурате ки ривояте барои он вучуд дошта башад, эътиное намекунанд** (аз як сӯ ба хотири бадбинӣ ба Қуръон бо таваҷҷуҳ ба инки онро занниул далола ё ғайри қобили фаҳм барои худ медонанд ва аз сӯи дигар ба хотири хушбинӣ ба ривоёт бо таваҷҷуҳ ба инки онҳоро қатъиул далола ва саҳиҳ мепиндоранд), **то ҷоие ки барҳӣ ақоидашон бо Қуръон** (комилан) **зиддият дорад ва барҳӣ аъмолашон** (сад дар сад) **нақизи он аст** (гӯё ки наъзузбиллоҳ қасди даҳон қачҷи ва лаҷочат дар баробари онро доранд!), **монанди**

Мавонегӣ шинохт; Ҷаҳл (2)

ақойидашон ба дидани Худованд бо чашм (бо истинод ба зоҳири ривоёте ки онро дар охират мумкин ва ҳатми медонанд), **дар ҳоле ки хилофи сариҳи Қуръон аст** (чароки Қуръон сариҳан ва бо умумияте шомили дунё ва охират мефармояд: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾ [Анъом/103]; <<Чашмҳо ӯро идрок намеkunанд ва ӯ чашмҳоро идрок меkunанд>> ва мефармояд: ﴿قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ﴾ قَالَ لَنْ تَرَانِي [Аъроф/143]; <<Гуфт Парвардигоро! Нишонам бидеҳ ки ба ту назар кунам! Фармуд: Ҳаргиз Манро нахоҳӣ дид>>! Вале ин ҷамъат чун ба Қуръон эътиноӣ камтаре доранд ва бештар саргаштаи ривоётанд, мӯътақиданд ки чашмҳо Худоро идрок меkunанд ва ӯро хоҳанд дид! Ин як мисоли эътиқоди буд. Аммо устозунал Мансур чун ин рӯйкарди инхирофии мусалмононро шомили ақойид ва аҳкоми Исломи донист, як мисоли фикҳӣ ҳам мезанад ва мефармояд:) **ва ҳукмашон ба вуқӯи се талок дар (як) маҷлис** (ба ин маъно ки мард метавонад зани худро дар як маҷлис, се талоқ бикунанд бидуни инки байни онҳо иддае бошад!), **дар ҳоле ки хилофи зоҳири Қуръон аст** (чароки Қуръон бо ниҳояти зоҳир мефармояд: ﴿إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ﴾ [Талок/1]; <<Ҳангоме ки занонро талок диҳед бо дар назар гирифтани иддаяшон талоқашон диҳед ва иддаяшонро нигоҳ доред>>; Ба ин маъно ки талоқи онҳо бидуни дар назар гирифтани ва нигоҳ доштани иддаяшон саҳиҳ нест) **ва монанди онки онон барҳӣ кутуби ривоёти** (монанди сиҳоҳи ситта ва ба сурати хос Бухорӣ ва Муслим) **ро саҳиҳ мешуморанд** (ба ин тартиб ки иддаё меkunанд ҳамаи ончи дар он ҳаст саҳиҳ ва мӯътабар аст), **балки бо Қуръон муқоиса меkunанд** (ба ин тартиб ки масалан меғӯянд саҳиҳ Бухорӣ саҳиҳитарин китоб пас аз Қуръон аст ё монанди барҳӣ суфаҳоӣ мутаъассиб ва ҷасур меғӯянд ки ҳар кас саҳиҳ Бухориро китоби Аллоҳ бинамад дуруғ нагуфтааст! Дар ҳоле ки ин сухан куфр аст!) **ва** (ба илова, ин китобҳоро) **муҳимтарин мабнӯи шинохти Исломи мепиндоранд** (ба ин тартиб ки Исломиро бар пояи Бухорӣ ва Муслим мешиносанд), **дар ҳоле ки** (ин китобҳо бо як нигоҳи нақодона ва бетараф) **сиҳати беш аз кутуби дигар** (ҳадиси ва ҳам асри худ) **надоранд, балки чи басо аз барҳӣ кутуби дигар** (монанди муснади Аҳмад ибни Ҳанбал ё пеш аз он Алмусанафи Абдулразоқ ибни Ҳамад ки рӯйкардҳои мӯътадилтар ва маъқултаре нисбат ба Бухорӣ ва Муслим доштанд), **заифтаранд ва дар миёни онҳо, ривоёти заъиф ва сохтагӣ аст** (ки дар баҳши дигаре аз китоб ба барҳӣ аз ин ривоёт ишора мефармояд), **монанди китоби мавсум ба саҳиҳи Бухорӣ ки** (алҳақ вал

Мавонегӣ шинохт; Ҷаҳл (2)

инсоф ба бӯте барои мусалмонон табдил шуда ва дарбораи он ниҳоят ғулув ва таъассуб анҷом шуда ва бештар аз Қуръон бар рӯй ҷаҳонбинӣ ва ахлоқи мусалмонон таъсир гузошта, дар ҳоле ки) **заъфи бисёрӣ аз ривоёти он ҳтто бино бар мабной аҳли ҳадис** (ки сиҳҳати ривояти ровиёни сиқа ва ҳофиз будани ғаробат ва нақорат аст) **возеҳ аст** (чун ривоёти фаровоне дар он тавассути ровиёни сиқа ва ҳофиз ривоят нашуда ва шадидан ғариб ва мунқар аст), **то ҷойе ки инқори он, ҷизе ҷуз инқори маҳсус нест** (бо тавҷҷуҳ ба инки бархӣ аз ровиёни ин ривоётро ҳуди Бухорӣ ва Муслим тавсиқ нақардаанд ва бархӣ дигарро бештари аҳли ҳадис муттаҳам ба анвоъи бидъат ва инҳироф қардаанд) **ва монанди онки онон бархӣ ривоёти саҳиҳро** (бо онки бар мабной ҳудашон саҳиҳ ҳастанд) **нодида меғиранд ва бархӣ ривоёти саҳиҳро** (ба дуруғ ва аз рӯй таъассуб) **заъиф мешуморанд, ба далили инки бо мазҳаби онон мувофиқ нест, агар ҷи бо Қуръон ва ақл мувофиқ аст** (ва милоки сиҳҳати ҳадис, мувофиқ бо Қуръон ва ақл аст на мувофиқ бо мазҳаби онон), **монанди ривоётӣ** (маъруф ба сақалайн) **дар бораи лузуми тамассук ба аҳли байт** (дар қанори қитоби Аллоҳ ки инҳо ё онҳоро ба дуруғ ва аз рӯй таъассуб заъиф мешуморанд ва ё ба сиҳҳати онҳо эътироф меқунанд вале маъно ва далолати онҳоро нодида меғиранд), **дар ҳоле ки бархӣ ривоёти заъифро** (ба дуруғ ва аз рӯй таъассуб) **саҳиҳ мешуморанд, балки бархӣ ривоёти маҷъул** (яъне бофта ва сохтагӣ) **ро мепазиранд, ба далили инки бо ороъи** (мазҳабӣ ва сиёсии) **онон мувофиқ аст, агар ҷи бо Қуръон ва ақл мувофиқ нест, монанди ривоёте дар бораи лузуми итоъат аз ҳуқоми ҷоъир** (ки меғуянд итоъат аз ҳоқимони ситамғар ва фосиқ воҷиб аст ва бояд байъати онҳоро пос дошт ва набояд онҳоро ба сабаби ситам ва фисқашон барқанор қард) **ва монанди онки аз назар қардан дар ториҳи Ислом** (ва мутолеаъи манобеъи мӯтабар ва дасти аввали он) **меқарҳезанд ва яқдигарро боз меқоранд** (ва меғуянд ки мутолеаъи ториҳи Ислом аз рӯй ин мабноъи мӯтабар ва дасти аввал шойиста нест), **балки бархӣ вақояъи он** (дар садри Ислом ва ҳусусан садаи аввали ҳиҷри) **ро** (ки ба ихтилофоти саҳоба ва инҳирофоти онҳо аз ҳатти Ислом марбут мешавад) **пинҳон меқунанд** (ба ин тартиб ки ба мардум намеғуянд) **ё аз рӯй амд таҳриф меқамоянд** (ба ин тартиб ки ё аз ҷопи ҷадиди қитобҳои мӯтабар ва дасти аввал ҳазф меқунанд ва ё қитобҳои ҷадиде барои тавҷиҳ ва таъавил ва таҳрифи онҳо таълиф меқунанд ки мардум сарғарм бишаванд ва ба онҳо мурочиъа нақунанд),

Мавонегӣ шинохт; Ҷаҳл (2)

то мабодо огоҳӣ аз он (вақоӣеъ ва ҳаводиси садри Ислом) гумроҳ шаванд, дар ҳоле ки ҷуз бо огоҳӣ аз он, ҳидоят намеебанд (чароки ба таври табиғӣ, адами огоҳӣ мардум боёиси гумроҳии онон мешавад на огоҳӣ онон ва огоҳӣ аз вақоӣеъ ва ҳаводиси садри Ислом барои огоҳӣ аз решаҳо ва хостгоҳҳои вақоӣеъ ва ҳаводиси имрӯзӣ, зарурӣ аст) **ва монанди онки онон ҷуз ба кутуби (мазҳабӣ) худ, мурочиъае надоранд ва ба кутуби мусалмонони муҳолифи худ (аз сойири мазоҳиб), назаре намеандозанд, балки аз шунидани ақвол (яъне назароти) муҳолифон мепарҳезанд ва аз донишони далилашон (барои ин назарот) меҳаросанд, то мабодо бо огоҳӣ аз он, гумроҳ шаванд ё** (дар ҳақиқат) **аз гумроҳи худ, огоҳӣ ёбанд** (бубинед чигуна устозунал Мансур монанди як равонков ва равшанӣносии моҳир, аъмоқи инҳирофоти мусалмонро мешикофад ва анғезаҳои пинҳони онҳоро бармало мекунад! Мефармояд инҳо дар зоҳир меҳаросанд ки бо огоҳӣ аз назарот ва далоили дигарон гумроҳ шаванд, вале дар ҳақиқат метарсанд аз гумроҳии худ огоҳ шаванд) **ва ин ба далили шакке аст ки дар он фуру рафтаанд** (як шакки торик ва амиқ дар ноҳудоӣҳои онон ки дар қалби ҳамаи пайравони занниёт вучуд дорад!); **Монанди касоне ки Худованд дар бораи онон фармудааст:** ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾¹; **<<Балки онон дар шакке бозӣ мекунад>>!** (Ин муҳимтарин авомил ва хостгоҳҳои ҷаҳли ба Ислом буда ки ин олими раббони ба илҳами Худованд баён фармуд. Аммо суъол ин аст ки табаъоти ин ҷаҳли ба Ислом барои мусалмонон чи будааст? Дар посух ба ин суъол, таҳти унвони)

[Табаъоти ҷаҳли ба Ислом]

(Мефармояд:) **Натичаи ин рӯйкарди (ҷоҳилона) он аст ки ақоӣиди Ислом, чаппа шуда ва аҳкоми он, ворӯна (яъне зеру рӯ) гардидааст** (ва ин мунтаҳои залолат ва шақоват аст; Чун залолат ва шақовати бештар аз ин қобили тасаввур нест). **Ширки рӯшан** (монанди эътиқод ба ҷаҳлат ва ҳаракат ва аҷзоӣи ҳақиқӣ барои Худованд), **тавҳид пиндошта шуда** (ва мӯътақидони ба он, худро муваҳҳидун меноманд ва дигаронро мушрик мешуморанд) **ва бидъати мусаллам** (дар аҳкоми Ислом), **суннат ба шумор рафтааст** (чунонки намунаҳояшро дар бахшҳои аз ин китоб зикр мефармояд)! **Ҳалоли байӣ** (яъне равшан ва қатъӣ),

1 . Духон/9.

Мавонегӣ шинохт; Ҷаҳл (2)

харом муъаррифӣ шуда ва ҳароми баййин, ҳалол ном гирифтааст (намунаҳои он фаровон аст ва устознал Мансур дар мабҳаси китоби Худованд ва мабоҳиси фикҳии ин китоб ба барҳӣ аз онҳо ишора мефармояд)! **Касоне ки ба таври ҳатм кофиранд, мусалмон шуморида шудаанд ва касоне ки ба таври ҳатм мусалмонанд, кофир ба шумор рафтаанд!** (Дар инки муроди ин бузургвор аз ин ду гурӯҳ чи касоне ҳастанд, эҳтимолоте вучуд дорад, вале қавитарин эҳтимол аз гурӯҳи нахуст Оли Саъуд ҳастанд; Чароки ин бузургвор сароҳатан онро дар баҳше аз китоб кофир мешуморад ва қавитарин эҳтимло аз гурӯҳи дувум шиъаён ҳастанд ки тавассути Оли Саъуд тақфир мешаванд, вале ба таври ҳатм мусалмонанд.) **Ботил, ниқоби ҳақ бар чехра зада** (ин ҳамон ниқоке аст ки дар идома ба тафсил дарбораи он сухан мегуяд) **ва ҳақ, дар пардаи ботил фуру рафтааст!** (Он ҳамин шабоҳате аст ки даъвати Исломии эшонро фаро гирифта ва онро дар назари бисёри аз мусалмонон ботил ҷилва додааст! Амон аз он ниқоқ ва амон аз ин шубаҳоте ки шинохтро барои мусалмонон ба ғоят душвор кардааст!) **Ҳар рӯз дар ҷойе фирқае зухур мекунад** (<<Зухур>> ро барои <<Рӯз>> зикр фармуда чун рӯшан аст ва боиси зухури ашё мешаванд ва мурод аз <<Ҳар рӯз>>, метавонад ҳақиқат бошад ва метавонад мучоз ба маънои таволи ва истимрор) **ва ҳар шаб дар ғӯшае мазҳаб падида меояд!** (барои <<Шаб>> дигар аз <<Зухур>> истифода нафармуда, балки аз <<Падида омадан>> истифода фармуда; Чароки шаб фокиди рӯшанӣ аст ва боъиси зухури ашё намешавад; Чунонки фармудааст <<Дар ғӯшае>> то пинҳон будани онро бирасонад. Ин андоза таъбири ин бузургвор ҳатто дар маҷозот дақиқ аст; Чароки инсонӣ ҳаким ва ақлӣ феълият ёфтааст ва муродашон аз фирқаҳо ва мазоҳиб, ҳамин чараёнҳои мухталиф ва иддаёҳои гуногун аст ки ҳар рӯз ва ҳар шаб аз ҷойе ва ғӯшае сар бар меоваранд ва байраке алам мекунад ва аз фарти касрат, ба эҳсо дар намеоянд! Кор ба ҷойе расидааст ки дар ҳар маҳаллае пире ва мурод дар ҳар ноҳия имоме ва Худое аст! Яке худро Маҳдӣ номида ва дигаре худро фиристодаи Маҳдӣ! Яке худро фарзанди Маҳдӣ пиндошта ва дигаре худро бародарзани Маҳдӣ! Шояд иддае ҳам бошанд ки худро аму ва доӣ ва соӣри бастагони Маҳдӣ шумурда бошанд ва мо ҳанӯз тавфиқи ошноӣ бо онро пайдо накарда бошем! Замонаи бисёр баде шудааст! Беҳуда нест ки вақте устознал Мансур, ин олими бузург ва беиддаё, бо ин матонат ва истеҳкоми илмӣ, даъвати маъқули худ ба сӯи Исломи комил ва холис

Мавонегӣ шинохт; Чаҳл (2)

бар пояи китоби Худованд ва суннати мутавотири Паёмбарашро оғоз кард, бархӣ аз мардуми ачул ва бадгумон, пиндоштаанд ки як муддаи дигар пайдо шудааст! Ҳамон тавре ки эҳтимолан баъд аз зуҳури Маҳдӣ алайҳи салом ҳам чунин пиндореро дарбораи он ҳазрат хоҳанд дошт! Дар ҳоле ки шаъни ин нодираи даврони ачулли аз он аст ки дар радифи ин аблаҳон қарор дода шавад ва касоне ки ин бузургворро дар радифи инон қарор медиҳанд, рӯй беинсофиро сафед кардаанд ва зулмо ба ғоят расондаанд! Чигуна ин инсони комил бо ин улуми Илоҳӣ ва Муҳаммадӣ ки мӯйро аз миён мешикофад ва калимаеро дар ғайри ҷои худ ба кор намебарад ва ақлониятро ба ниҳоят мерасонад ва мутлақан дарбораи худ чизе намегӯяд, муттаҳам ба иддаёи дуруғин шуда ва дар канори сафҳе қарор гирад ки ҷуз суханони бекора дар бораи Ислоҳ ва ағроқ ва тамаллуқ дар бораи худ, чизе намегӯяд ва наменависад?! Оё ин қазоват саҳиҳ ва одилона аст?! Дар ҳоле ки Худованд борҳо дар китоби худ фармудааст ки олим бо ҷоҳил баробар нест ва нур бо зулмат яксон шумурда намешавад ва бино дар радифи кӯр қарор намегирад ва таъкид фармудааст ки мунсифона қазоват кунед! Эй беинсофҳо! Чаро ба ин марди бузург ихонат мекунед?! Чаро ба ӯ дурӯғ мебандед ва тӯҳмат мезанед?! Чаро ӯро дар радифи касоне қарор медиҳанд ки дар радифи онҳо нест ва соҳати андеша ва гуфтумонаш аз ташоба ба онҳо муназзах аст?! Магар намебинед ки ӯ як калима бар хилофи Қуръон ва суннати қатъӣ сухан намегӯяд ва як қадам аз ақлоният фосила намегирад?! Биёваред он сухани ӯро ки бар хилофи Қуръон ва суннати қатъӣ аст ва нишон бидиҳед он мавзӯи ӯро ки як қадам аз ақлоният фосила дорад! Магар намешунавед ки ӯ танҳо ба сӯй Маҳдӣ даъват мекунад ва ҳеҷ иддаёе дар бораи ҳудаш надорад?! Ба Худо қасам ӯ ниёзе ба иддаё надорад ва мақоми машхулаш волотар аз он аст ки асмоъ ва ановин, онро боло ва пойин кунад! Ӯ лақабҳоро зебо мекунад на лақабҳо ӯро! Мансур, тарҷумони нусрати Маҳдӣ аст ва таҷаллии олами ҳақойиқ аст ки эътиборотро ба он роҳе нест. Ин ўст ки ба заминасозӣ барои зуҳури Маҳдӣ айният баҳшида ва заминасозӣ барои зуҳури Маҳдӣ бо ӯ маъно пайдо кардааст. <<Мансури Ҳошими Хуросонӣ>> танҳо номи ӯ нест, бал тафсири нафсул амрӣ дорад ки аз вучуди айнии ӯ муштак шудааст. Ӯ <<Мансур>> аст ба қояидаи **﴿إِنَّمَا لَهُمْ﴾** (Софот/172); Чароки ба насри Худованд қиём карда ва Худованд фармудааст: **﴿إِنْ تَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ نُصِرْكُمْ﴾** (Муҳаммад/7). Ӯ <<Ҳошимӣ>> аст; Чароки талаби ҳаққи бани Ҳошим дар баробари Умавиён аст ва барои ҳукумати

Мавонегӣ шинохт; Ҷаҳл (2)

оли Муҳаммад заминасозӣ мекунад. Ё <<Хуросонӣ>> аст; Чароки аз иқлими Хуросон бархоста ва монанди офтоб аз шарқитарин сарзаминҳои Исломи тулуъ кардааст. Возеҳ аст ки ҳеҷ як аз ин ҳақоик, қобили такзиб нест ва касоне ки ин ҳақоикро такзиб мекунанд, аҳмак ё ситамкоранд; Чароки воқеиёти айнӣ ва махсусро такзиб мекунанд. Инҳо вобастагони ҳамон фирқаҳо ва мазоҳиби сохтагӣ ва эътиборӣ ҳастанд ки то пеш аз зуҳури ҳақиқат зуҳур доштанд, вале акнун бо тулуъи офтоби Мансури Ҳошими Хуросонӣ, худ ба худ дар ҳоли маҳв шудананд ва дар сакароти дардноки ин маҳв шудан, ба худ мепечанд ва нола мекунанд!

Ин аз табаъоти ҷаҳли ба Ислому дар каломи ин ҳақиқати айнӣ ва мучассам аст ва аз табаъоти дигари он дар каломи ӯ ин аст ки) **Илм** (дар дарёфтҳо ва бардоштҳои мусалмонон), **ҷойи худро ба занн дода ва ҳадс** (ба яънои ваҳм ки аз занн заъифтар аст), **ҷойи қатъиро гирифтааст; Чунонки Худованд фармудааст:** **«إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ»¹; <<Онон ҷуз аз занн пайравӣ намекунанд ва ҷуз ҳадс коре анҷом намедиханд>>!** Дар ҳоле ки занн (аз онҷо ки сабаби воҳид ва собит надорад), **бо асбоби мухталиф ихтилоф меёбад ва ҳодс** (аз онҷо ки ношӣ аз қувваи хиёли одамиён аст), **ба теъдоди одамиён мутаъаддид аст ва ин** (ихтилоф ва таъаддуд ба иқтисоди табиъати худ) **чизе ҷуз низоъро падида намеоварад; Ҳамчунонки** (дар амал) **чизе ҷуз низоъро падида наёвардааст ва** (чунонки машҳуд аст) **мусалмонон дар ҳар гӯша** (аз ҷаҳони Ислому) **машғули танозуанд** (сунний шиъро мезанад ва шиъа сунниро мезанад ва доъиш ҳар ду ро мезанад ва ҳар як аз онҳо ҳам дар худ гурӯҳхое доранд ки якдигарро мезананд! Худованд оқибати ҳамаи ин ҷоҳилони ба Исломи ҳақиқиро хайр қарор диҳад.

و السلام عليكم و رحمت الله

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислому»
ошно шавед.

1. Анъом/ 116.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.



Дароҷи маврид

Сайтҳои Facebook

Сайтҳои Google Plus

Сайтҳои Telegram